

Les pastorals d'una ideologia estàtica

Podrien ser del Concili de Trento o de les Cròniques sobre Jerusalem de qualsevol cavaller croat. El bisbe d'Oriola-Alacant és una de les plomes més infatigables i prolíferes de l'església involucionista.

J. P.

Des de 1956, fins avui mateix, aquestes són algunes de les parts més fogoses de les pastorals de don Pablo Barrachina.

1956

Greu error social.

«Hem sofert uns segles de liberalisme, i encara les societats aleshores establides eren filles i exponents del mateix sistema social.»

Minories.

«Per a aquesta funció de l'autoritat no basta un home. El superior, el cap, el que mana, necessita de l'ajut i col·laboració d'uns subalterns. Entre els que manen i els que obeeixen sol haver-hi molta distància. ¿Com se salva? Amb les minories. Elles han de col·laborar, han de formar l'opinió pública valent-se de tots els mitjans. En definitiva, han d'aconseguir la disciplina total. Fer, així, de la multitud, unitat. Tasca feixuga i difícil. Labor d'aristocràcia d'esperit».

1957

La desorientació moral del nostre temps.

«Avui més que mai es discuteix la moral dels costums amb frivolitat que espaordeix. I quasi sempre es qualifica de dura la doctrina de molts sacerdots que s'oposen resoltament a aquest corrent de lava que tot ho vol negar». «Tot just si hi ha un manament que no es conculque públicament. Diuen que dins la família ha de regir l'autoritat dels pares; però en la ciutat ha de ser el poble el que, llibèrrimament, es manifesta amb ingenuïtat i espontaneïtat. Es vol destruir la moral general de sempre, la moral tradicional».

«La censura de llibres per l'Església, per allò que té de relació amb la fe

i la moral, és poc admesa i respectada. Gràcies a Déu, ens preocupa molt l'ortodòxia».

Moral de situació.

«Es discuteixen doctrines i veritats revelades, amb alegria i gosadia. Tot s'ha democratitzat, no simplement per afany de conèixer, sinó amb ànim pedantesc de contradir, volent tenir la mateixa autoritat que la Revelació».

«La societat està en gravíssim perill. El cristianisme kantian, el relativisme, l'historicisme i l'evolucionisme s'han coaligat amb el protestantisme, per negar els principis eternals de moralitat. La propagació del comunisme és per a ells el màxim bé».

1959

Davant la moralitat pública.

«Una alegria i una gosadia, inconcebibles fa uns anys, s'han apoderat de la societat espanyola. Poble de Déu és Espanya, predilecte entre els més estimats, però, sentint veus estranyes, s'està allunyant d'una tradició catòlica que ha creat la seua història».

«En poc temps, relativament, s'ha perdut el pudor. La luxúria ha envaït l'espectacle públic, el carrer i la carretera. I ho ha envaït tot com en pla de desafiament: com si el xiquet innocent, la jove pura i la senyora honrada no tinguessen dret a visitar o transitar tals llocs».

«El nostre cor de Pare sagna davant l'espectacle vergonyós de moltes parelles, cada dia al capvespre, en moltes de les nostres ciutats. Quants pecats... ¡i davant la mirada innocent dels xiquets! I tots callem».

«La immoralitat no roman estacionària, sinó que avança pas a pas, fatalment, fins als últims límits del desenfré i del llibertinatge. Perquè les manifestacions de la immoralitat en carrers, cafès, platges, esports, balls, llibres, revistes, figures gràfiques, etc., perverteixen activament el poble».

LA VERDAD

1963

El turisme.

«Un dels fenòmens socials que han adquirit particular relleu i transcendència en els nostres dies, no sols per l'extensió i el volum abastat, sinó també pel seu manifest i greu influx en els diversos ordres de la vida social, és el turisme».

«El Creador ha afavorit la nostra

«S'acabarà recurrent al principi de la sobirania del poble; i esdevindrà llei qualsevol instint o apetència bastarda de la masa popular».

país del catolicíssim futur i la nació depositària i guardadora de la veritat».

1971

La moralitat pública.

«La societat moderna està apropant-se amb horror a la seua desintegració moral. Com ha dit Pau VI, l'erotisme, malaltia epidèmica i agressiva, ha arribat a manifestacions desenfrenades i repugnants, públiques i publicitàries».

1972

La infància.

«La nostra naturalesa està tarada, l'ambient extern no és pur i, com a conseqüència, és impossible que les pobres defenses dels xiquets puguen fer front a les seues torçades inclinacions i a la irrupció constant de teories, modes i mals costums, que fatalment han de conformar el seu ésser».

1975

La responsabilitat de cadascú.

«El camp polític s'amplia i restringeix, sense límits definits, en un vaivé continuat de nobles intencions i d'ambicions deshonestes. El camp social aspira a una participació legítima, però passant de la unió fraternal a la lluita de classes marxista, a la violència i el terrorisme».

Davant la nova etapa de la història.

«La proclamació del nostre rei demostra que Déu ha posat en el tron d'Espanya l'home que necessitàvem. En aquesta nova etapa de la història d'Espanya, hem de demanar al Senyor que isquen a la llum aquests homes honestos, lliures, responsables, que són a la penombra. Només així continuarà sent Espanya la reserva espiritual d'Europa».

«Espanya, per la seua història, pel seu esperit i per la seua creativitat, no té per què «homologar-se» amb altres societats europees».

1976

S'està deformant la família des de dins i des de fora.

«Estan volent-la prostituir els enemics de Déu i de la Pàtria. S'ha generat una confusió tan ingent per la riuada de novetats que ens arriben de l'altra banda de les nostres fronteres».

1977

El divorci i l'opinió pública.

«El tema del divorci és al carrer. I orquestrat, segons sembla, amb tota mena de mitjans, instruments i tàctiques. Saben que la destrucció del matrimoni porta aparellada, fatalment, la ruïna de la família, de l'estat, i fins i tot la mateixa demolició, humanament parlant, de l'Església».

L'opinió pública.

«L'opinió pública és la resultant de l'acció diària de tots els homes, però especialment dels mitjans de comunicació social. Començar a fer-se amb l'opinió pública és guanyar la primera i la més important batalla. La resta, és qüestió de temps».

«S'acabarà recurrent per fi al principi 'vàlid' en qualsevol democràcia europea, de la sobirania del poble; i esdevindrà llei qualsevol instint o apetència bastarda de la massa popular».

Anotacions a la Constitució.

«¿Quina societat espanyola es contempla, o naixeria, si s'aprova el present projecte? No existeix una promoció espiritual-religiosa dels espanyols a través de tot l'articulat».

1987

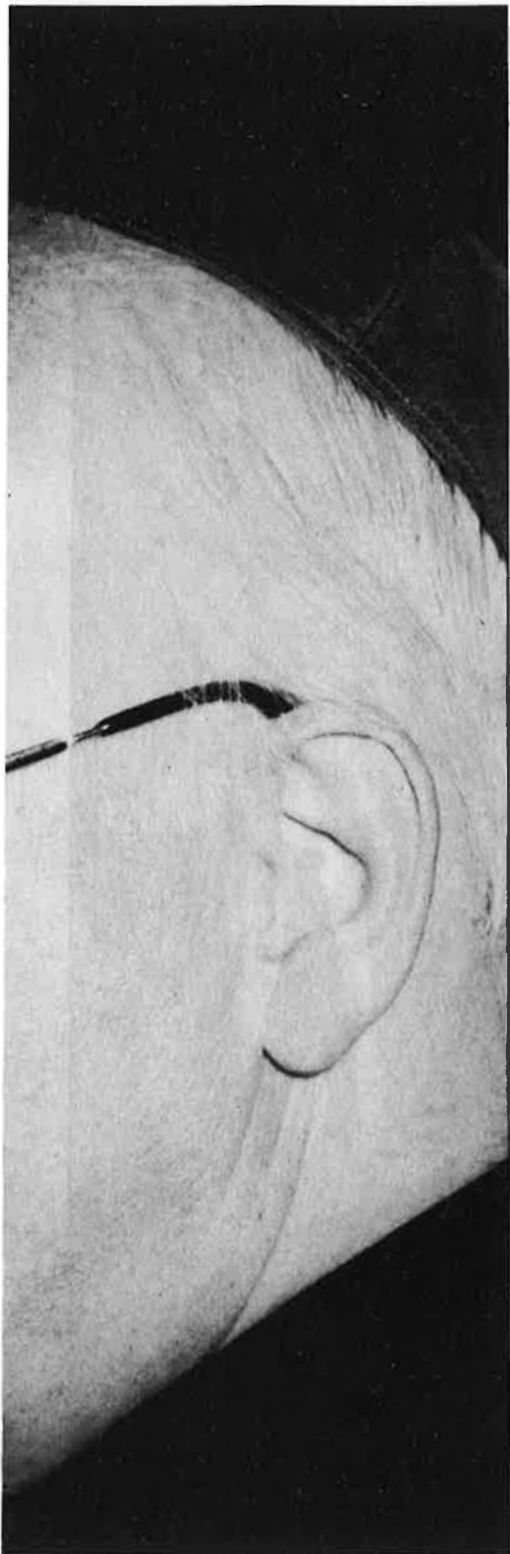
Responsabilitats de tots davant la pau. (La seua darrera carta pastoral.)

«L'ambient d'immoralitat que es respira és de corrupció, i la família es troba sola i indefensa davant la permissivitat absoluta dels poders que ens governen. La solidaritat moral brilla a Espanya per l'absència».

«Estem vivint en un estat d'inseguretat i indefensió, sense que hi haja indicis de pau ciutadana».

«La justícia no gaudeix d'aquell prestigi sagrat que sempre tingué. S'acaten les sentències, però es critiquen constantment. I la delinqüència diària es multiplica. Són els polítics aleshores els que inoculen en els pobles les seues idees egoistes i els corrompen, fent difícil la pau».

«¿Pot un estat de dret destrossar, relativitzar o menysprear la família? Quan això passe, directament, perquè les lleis no la tutel·len i emparen, i indirectament, per la permissió de corruptors propagandes, s'haurà comès, cal dir-ho, un crim de lesa pàtria i de lesa família».

estimada diòcesi convertint-la en una de les zones predilectes del turisme costaner espanyol. Però, si d'aquest vessant no en senyalàvem més que l'aspecte econòmic, demostrariem ser fills també de la concepció materialista de la vida. I tota la nostra història, i la nostra croada d'alliberament ens recriminaria aquest crim de lesa pàtria».

«La nostra pàtria ha estat sempre el